

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Пловдив , 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и четвърти юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Антония К. Роглева

като разгледа докладваното от Антония К. Роглева Търговско дело № 20215300900411 по описа за 2021 година

Производство по чл. 25 от ЗТР.

Постъпила е жалба от „   ТОП АГРО 11“ ООД ЕИК 201863225 и „ГОЛД МАРК“ ЕООД ЕИК 201154971 против отказ рег. № 20210519155951/20.05.21 г., постановен по заявление вх. № 20210519155951/19.05.21 г за вписване на промени по партидите на двете дружества – продажба на обособена част от търговско предприятие.

Изложени са съображения за незаконосъобразност, като се иска отказът да бъде отменен, като се задължи АВ да извърши исканото вписване на промени по партидите на дружествата. Претендират се разноси.

Постъпил е отговор от Агенция по вписвания чрез юрисконсулт И.К., с който жалбата се оспорва като неоснователна и се иска същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Към жалбата е приложена преписката по издаване на обжалвания отказ.

Съдът, след като прецени приложените доказателства, както и изразените доводи в жалбата, намира за установено следното:

За да постанови обжалвания отказ, длъжностното лице е изложило съображения, че не са налице условия за извършване на исканото вписване, тъй като приложеният договор за прехвърляне на част от предприятие не покрива характеристиките на договора за продажба на обособена част от предприятие, тъй като неговият предмет няма признаците на обособена съвкупност от търговско предприятие, а по-скоро на отделно

изведени договорни отношения. Прието е, че предметът на договора не е обособена съвкупност от права, задължения и фактически отношения, произтичащи от търговска дейност, която да може да бъде прехвърлена съгласно чл. 15, ал.3 от ТЗ, тъй като представлява право на временно ползване на язовир, което ТОП АГРО 11 ЕООД притежава въз основа на сключен договор между него и Община Брезово, вследствие на проведен търг. Сочи се, че този договор е сключен с оглед личността, поради което произтичащите от него права са непрехвърлими и не могат да се прехвърлят на друг търговец.

Позовава се на нормата на пар.1а от ДР на ТЗ: *"Обособена част" по смисъла на този закон е организационна структура, която може самостоятелно да осъществява стопанска дейност (магазин, ателие, кораб, цех, ресторант, хотел и други подобни).*

Позовава се на мотивите на решение № 213/30.10.2010 г. на ВКС по т.д. № 29/2010 г.: *„Особеното изискване, което следва да бъде изпълнено при прехвърляне на част от търговско предприятие, е прехвърляната част да бъде обособена счетоводно или по друг начин, позволяващ индивидуализация на предмета на сделката, т. е. на правата, задълженията и фактическите отношения, за които е постигнато съгласие да преминат от патримониума на отчуждителя в патримониума на приобретателя. Поради отсъствие на изрична правна уредба обособяването зависи от волята на договарящите страни, но трябва да бъде осъществено така, че да не съществува съмнение относно съдържанието на съвкупността, прехвърлена чрез договора по чл. 15, ал. 1 от ТЗ. Спазването на изискването за обособяване на реалната част от предприятие е предпоставка за валидността на прехвърлителната сделка и за пораждане на правните й последици с оглед особените разпоредби на чл. 15, ал. 3 от ТЗ, чл. 16 от ТЗ и чл. 16а от ТЗ, уреждащи солидарната отговорност между отчуждителя и приобретателя на предприятието, вписването на договора, разделното управление на предприятието в срока по чл. 16а, ал. 1 от ТЗ и другите обезпечения в полза на кредиторите“*

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на длъжностното лице, че предметът на процесния договор няма признаците на обособена съвкупност от търговско предприятие, а по-скоро на отделно изведени договорни отношения. Предмет на договора е частта от търговското предприятие, свързана с осъществяване на търговска дейност във връзка със стопанисването, поддръжката и експлоатацията на язовир /водоем. В случая са изпълнени изискванията на пар. 1а от ДР на ТЗ, тъй като се касае за организационна структура, която може самостоятелно да осъществява стопанска дейност. Без значение в тази връзка е обстоятелството, че дружеството-прехвърлител няма право на собственост върху описания обект, а осъществява тази търговска дейност по силата на договор за наем. В случая е налице достатъчна индивидуализация на обособената част, при което не може да съществува съмнение относно съдържанието на съвкупността.

Не се споделят доводите, че се прехвърлят отделно изведени договорни

отношения. Ясно се сочи в договора, че се касае за прехвърляне на част от търговско предприятие, т.е. прехвърлят се всички права, задължения и фактически отношения, свързани с описаната съвкупност.

Независимо от горното, не са налице условия за уважаване на жалбата, тъй като се споделят изложените съображения, че правата и задълженията по процесния договор не подлежат на прехвърляне на трето лице, включително и когато това става под формата на прехвърляне на част от търговско предприятие. В тази връзка съдът не възприема съображенията в жалбата, че длъжностното лице е излязло извън правомощията си, коментирайки този въпрос. Както е цитирано и в жалбата, съгласно чл. 21, т.5 от ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице проверява съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона.

В случая се касае за особен договор, сключен на осн. пар.12, т.2 от ПЗР на ЗИД към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ДВ, бр. 103 от 2013 г., изм. и доп., бр. 58 от 2015 г.) въз основа на проведена на процедура за избор на оператор за възлагане стопанисването, поддръжката и експлоатацията на язовир чрез предоставянето му под наем.

В качеството си на оператор по смисъла на ЗВ дружеството – прехвърлител, следва да отговаря на специфични изисквания, има специфични задължения по чл. 138в от ЗВ, както и по договора, които не могат да бъдат възлагани на лице, което не отговаря на изискванията на закона. В самия договор изрично е записано, че операторът няма право да преотдава под наем вещта или част от нея и/или да прехвърля или залага правата си по този договор на трети лица без изрично писмено съгласие на собственика /чл.7 от договора/.

Ето защо съдът приема, че правата и задълженията по процесния договор не могат да бъдат прехвърляни както по силата на ЗВ, така и според изричната такава уговорка в договора. Прехвърлянето им под формата на продажба на част от търговско предприятие води до заобикаляне на тази забрана, при което не може да се приеме, че са налице условия за вписване на исканото обстоятелство.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваният отказ следва да бъде потвърден.

За разноските:

Предвид отхвърлянето на жалбата следва да бъде уважено искането на АВ за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на осн. чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. чл. 23, т.5 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лв.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ рег. № 20210519155951/20.05.21 г., постановен по заявление вх. № 20210519155951/19.05.21 г. за вписване на промени в обстоятелствата по партидите на „ ТОП АГРО 11“ ООД ЕИК 201863225 и „ГОЛД МАРК“ ЕООД ЕИК 201154971 – продажба на обособена част от търговско предприятие.

ОСЪЖДА „ ТОП АГРО 11“ ООД ЕИК 201863225 със седалище и адрес на управление: с. Зелениково, община Брезово, Пловдивска област и и „ГОЛД МАРК“ ЕООД ЕИК 201154971 със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Йоаким Груев“ № 15А, ет.2, офис 5, да заплатят на АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯ **юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.**

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски апелативен съд в 7-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____